

Titel	Gemachtigde maakt impliciet kenbaar voldoende bereikbaar te zijn op e-mailadres
Nummer	33-34 / 1887
Trefwoorden	dwangsom, prematuur, ingebrekestelling, elektronisch
Belastingjaar/tijdvak	2016
Brondocumenten	Gerechtshof 's-Hertogenbosch 13 april 2018, nr. 17/00534
Wetsartikelen	Awb
Auteur	mr. W.Y. Ip
Publicatiedatum NTFR	23-08-2018
Rubriek	Formeel belastingrecht
ECLI	ECLI:NL:GHSHE:2018:1591
Formele relaties	Eerste aanleg: ECLI:NL:RBZWB:2017:4880, Bekrachtiging/bevestiging

Samenvatting

Aan belanghebbende is een naheffingsaanslag in de parkeerbelasting opgelegd. De gemachtigde van belanghebbende heeft per post pro forma bezwaar gemaakt. In het briefhoofd staan de adresgegevens van gemachtigde vermeld, maar geen e-mailadres. Gemachtigde heeft het bezwaarschrift ook per e-mail aan het team Belastingen van de gemeente Breda gestuurd. Aldaar is de e-mail doorgezonden naar de Belastingssamenwerking West-Brabant, de behandelaar van bezwaren. Een ontvangstbevestiging is per post naar gemachtigde gestuurd. Later verzendt de heffingsambtenaar een e-mail aan gemachtigde, waarin hij verzoekt het bezwaar te motiveren. Een motivering blijft uit, ook nadat de heffingsambtenaar via e-mail had gerappelleerd. Het bezwaar is vervolgens niet-ontvankelijk verklaard. De gemachtigde stelt zich op het standpunt dat hij niet kenbaar heeft gemaakt dat hij ter zake van de onderhavige bezwaarprocedure bereikbaar is per e-mail. De heffingsambtenaar had derhalve per post moeten reageren en niet per e-mail, aldus belanghebbende. Volgens het hof heeft gemachtigde impliciet kenbaar gemaakt dat hij voldoende bereikbaar was op zijn e-mailadres. Hij heeft het bezwaarschrift immers (tevens) per e-mail verstuurd en voorts heeft gemachtigde in diverse stukken die hij in procedures van andere belanghebbenden heeft ingediend het betreffende e-mailadres vermeld. Ook heeft hij in procedures van andere belanghebbenden via e-mail gecorrespondeerd met de Belastingssamenwerking West-Brabant. Het hof acht voorts aanneemelijk dat de e-mailberichten van de heffingsambtenaar door gemachtigde zijn ontvangen. Omdat de gronden van het bezwaar niet zijn aangevuld, mocht de heffingsambtenaar het bezwaar niet-ontvankelijk verklaren.

(Hoger beroep ongegrond.)

Commentaar

Deze procedure draait om de vraag of de gemachtigde kenbaar heeft gemaakt dat hij bereikbaar is op zijn e-mailadres. De gemachtigde stelt dat op het pro-formabezwaarschrift alleen zijn postadres is vermeld, en niet zijn e-mailadres. Verder stelt de gemachtigde dat hij voornoemde e-mailberichten niet heeft ontvangen, hoewel op die berichten datum en tijdstip van verzending zijn vermeld. Volgens het hof heeft de gemachtigde 'impliciet' kenbaar gemaakt dat hij voldoende bereikbaar is op zijn e-mailadres als bedoeld in art. 2:14, lid 1, Awb, omdat de gemachtigde het pro-formabezwaarschrift per e-mail naar het team Belastingen van de gemeente Breda heeft verzonden. In de toelichting op voornoemde bepaling bij het voorstel tot introductie van de Wet elektronisch bestuurlijk verkeer worden namelijk geen eisen gesteld aan de wijze waarop de gemachtigde, als geadresseerde, aan de heffingsambtenaar kenbaar moet maken dat hij op zijn e-mailadres bereikbaar is (Kamerstukken II, 2001-2002, 28 483, nr. 3, p. 38). Een vereiste is wel dat het e-mailadres van de gemachtigde nog in gebruik is en opengesteld is voor communicatie met de heffingsambtenaar (Kamerstukken II, 2002-2003, 28 483, nr. 5, p. 12).

De gemachtigde in deze zaak heeft vanaf zijn e-mailadres het pro-formabezwaarschrift naar het team Belastingen van de gemeente Breda verzonden, en hij heeft op de stukken in andere vrij recente procedures het betreffende e-mailadres vermeld en dit ook gebruikt voor communicatie met de heffingsambtenaar, zo heeft het hof vastgesteld. Gelet daarop kan naar mijn mening tegen het oordeel van het hof dat de gemachtigde via zijn e-mailadres voldoende bereikbaar is, weinig worden ingebracht. Aan de toepassingsvoorwaarden van art. 2:14, lid 1, Awb, zoals volgt uit de hiervoor aangehaalde parlementaire geschiedenis, is namelijk voldaan. De lijn die het hof volgt, strookt ook met de rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, die inhoudt dat uit een feitelijke e-mailcorrespondentie tussen de gemachtigde en de heffingsambtenaar kan worden afgeleid dat de gemachtigde langs elektronische weg bereikbaar is (ABRvS 17 februari 2010, nr. 200905565/1/H2, JB 2010/85), en dat uit een bestendige praktijk mag worden afgeleid dat de gemachtigde kenbaar heeft gemaakt dat hij langs elektronische weg voldoende bereikbaar is (ABRvS 29 april 2008, nr. 200705685/1, AB 2008/202).

De onderhavige zaak draait om een gemeentelijke heffing en de daarbij besproken regels gelden voor de gemeente die op grond van art. 2:15, lid 1, Awb geen nadere eisen heeft gesteld aan de wijze waarop gebruik wordt gemaakt van e-mail. Wat betreft het gebruik van e-mail in rijksbelastingzaken heeft de staatssecretaris via art. 2:15, lid 1, Awb jo. par. 6, aanhef en lid 3, Besluit Fiscaal Bestuursrecht (besluit van 9 mei 2017, nr. 2017-1209, Stcr. 2017, 28270, NTFR 2017/1519) kenbaar gemaakt dat elektronisch berichtenverkeer tussen de burger en de Belastingdienst vooralsnog niet openstaat voor formele berichten, zoals een pro-formabezwaarschrift.